

СТАНОВИЩЕ

От доц. д-р арх. Стела Ташева, ЛТУ, София

за присъждане на образователната и научна степен доктор в професионално направление 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“, в научна специалност „Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство“, катедра „Градоустройство“, при АФ, УАСГ.
на урб. Васил Георгиев Маджирски, редовен докторант.

С ТЕМА НА ДИСЕРТАЦИЯТА:

ВЛИЯНИЕ НА ИНТЕРМОДАЛНИТЕ ТРАНСПОРТНИ ВЪЗЛИ ВЪРХУ ФОРМИРАНЕТО НА ГРАДСКОТО ПУБЛИЧНО ПРОСТРАНСТВО

научен ръководител: доц. д-р арх. Елена Димитрова, УАСГ

Настоящото становище е разработено съгласно Заповед № 819/5.11.2021 г. на Ректора на УАСГ.

Дисертацията, предоставена ми за разглеждане, съдържа 182 страници на български език и включва приложенията: Списък на фигурите, Списък на таблиците, Списък на използваните съкращения и Литературни източници. Последните са общо 121 на брой; от тях 55 източника са на български и 66 - на английски).

Представеният автореферат пълно и коректно отразява съдържанието на разработката.

Декларирани са висок брой – пет, публикации по темата на докторанта в издания с научно рецензиране. Три от тях са на български, а две на английски.

Изискуемите според ЗРАСБГ и ППЗРАС на УАСГ документи са налични. Спазени са всички процедурни и академични изисквания във връзка с представянето на дисертационния труд.

Дисертацията, обект на настоящото становище е структурирана във пет части - въведение, три глави и заключение. Трудът цели „разработване на методически подход за оценка на интермодални транспортни възли в големите български градове, който да отчита връзките между тяхното функциониране и приноса им за формирането на градското публично пространство.“ Интермодалните транспортни възли се определят от докторанта като „местата

в градската среда, където се осъществяват трансферите между отделните начини на придвижване в едно интермодално пътуване.“ Предложена е изследователска хипотеза за „съществуването на връзка между интермодалните транспортни възли в градска среда и формирането/ функционирането на публичното градско пространство“. Въз основа на това и в изпълнение на цитираната вече цел са формулирани подходящо седем задачи на дисертационния труд. Избраните методи на изследване включват, сравнителен анализ на известни решения и техните компоненти, моделиране и апробация (експеримент).

Считам проучваната проблематика за актуална в научно и в научно-приложно отношение. Съгласно приведените от докторанта данни, още през 2007 г. „Европейската комисия определя интермодалността като ‘съществен компонент от общата транспортна политика на Европейския съюз за устойчива мобилност’.“ Смесването на модалностите на движение в градската среда е явление, което според мен и ще се задълбочава активно във времето: и поради централно дефинирани потребности от достъпност на различни участници и нива, но и поради често търсени (и на ниво крайни потребители) компактност и уплътняване на функции в познатите обществени пространства.

Според мен, трудът удачно се вписва в актуалните към днешна дата изследователски и методически тенденции в областта на градоустройствената теория. Представена е богата библиографска рамка и са систематизирани основни концепции и казуси. Предложените от урбанист Васил Маджирски определения, анализи, модели и индикатори, на свой ред също са добре подбрани и съответстващи на тематиката и избраните подходи.

За основен модел на експерименталното изследване е избрана една от надградените форми на модела на Лука Бертолини „Възел-място“, обозначавана от изследователите като „Модел на пеперудата“. Урбанист Васил Маджирски извършва адаптация на този модел и неговите показатели и индикатори, вече съобразно българския урбанистичния контекст. Апробацията на адаптирания модел е на територията на град София, върху три възела – изследователски казуси.

В проведеното от него изследване ясно се демонстрира значението на близостта при разполагането на функциите до терминала на основния транспорт във възела. Като резултат са изведени методически насоки за прилагане на „Модела на пеперудата“ към системата за планиране и

управление на градското развитие в България. Намирам разработката на урбанист Васил Маджирски за убедителна и приносна - по отношение както на развитието на градоустройствената теория в България, така и във връзка с осъвременяването на урбанистичните практики.

Във връзка с изложеното дотук, приемам напълно заявените от докторанта теоретични и приложни приноси.

Смятам личния принос на докторанта за безспорен и достатъчен. Ще отбележа положително и сполучливото, ясно структуриране на изложението, както и добрия, уместен и разбираем език на урбанист Васил Маджирски. Позитивно впечатление прави и цялостното боравене с изследователския контекст, както и съотнасянето на резултатите с очакваните изменения в поведението на обитателите на града и в техните нужди, породени от ситуацията с Covid 19.

Бъдещи изследвания и надграждания в областта за мен биха могли да включват и възможното обвързване на модела с концепциите за „временно“ и „постоянно“, както и търсенето (и моделирането) на още връзки по отношение на градската история и култура (в направленията социология, икономика етнология и др.).

При завършване на процедурата по защитата, препоръчвам публикуването на дисертацията. Освен в изпълнение на заложените в нея цели и задачи, намирам, че данните и подходите предложени в нея могат да бъдат модел за бъдещи разработки в областта на градоустройствените изследвания.

В заключение, считам представената ми дисертация за напълно отговаряща на изискванията за ОНС „доктор“.

Предвид изложеното дотук, убедено давам своята положителна оценка на представения труд и препоръчвам на уважаемото жури да присъди образователната и научна степен доктор, в професионално направление 5.7 „Архитектура, строителство и геодезия“, научна специалност „Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство“ на урбанист Васил Георгиев Маджирски, за неговата дисертация на тема „Влияние на интермодалните транспортни възли върху формирането на градското публично пространство“.

доц. д-р арх. Стела Ташева, ЛТУ, София
София, 1.01.2022